

SV. PĒTERA DRAUDZES ŽIŅAS

Nr. 131

2020. gada jūnijs-jūlijs

Šodien nevienam vairs nav svešs bieži dzirdētais angļiskais teiciens „New Normal”. Šis termins ieviesās biznesa pasaulē pēc 2007.—2008. gadu finansiālās krīzes un ir aktuāls arī šajās dienās, kad pasaule pārdzīvo pandēmijas krīzi, kas vistīcamāk ieviesīs jaunas sociālās uzvedības normas, iespējams atsakoties no rokasspiedieniem un apskāvieniem. Taču, ko tas varētu nozīmēt mūsu draudzei?

Atsākoties mūsu draudzes klātienē dievkalpojumiem no 14. jūnija, tie noteikti vairs nebūs identiski iepriekšējiem, jo mums joprojām ir jābūt saprāta robežās piesardzīgiem. Iliņojas pavalsts Publiskās veselības departaments 2020. gada 28. maijā publicēja dokumentu „Dievkalpojumu vadlīnijas”. Šajā dokumentā ir ietvertas tikai vadlīnijas, kas būtu labi, ka tiktu ievērotas, tomēr tās nav obligātas, jo Baznīca nav valsts struktūra. Kā visdrošākos kalpošanas veidus joprojām iesaka organizēt attālinātos vai „Drive—in” dievkalpojumus. Mūsu draudze jau ir izgājusi cauri attālinātajiem

REDAKTORA SLEJA

dievkalpojumiem, kas tomēr nav tas pats, kā fiziski pašiem piedalīties visā dievkalpojuma norisē. Nemaz neesam apsprieduši *Drive—in* iespēju. Manuprāt tas būtu līdzīgi, kā agrākajos gados no savām automašīnām skatīties kino. Tas vairs nebūtu dievkalpojums, bet drīzāk izrāde. Esmu arī dažas reizes virtuāli ticis ar citiem mūsu Vidienes apgabala garīdzniekiem un garīdzniecēm, kur pārrunājām to, kā varētu atsākt kalpošanu mūsu draudzēs, jo ir svarīgi, ka draudze pulcējas kopā. Dažas draudzes domā par dievkalpojumu rīkošanu ārpus telpām—brīvā dabā, savukārt citas par kalpošanu dievnamos, ievērojot piesardzības un sanitārās normas. Šādu iespēju arī atbalsta iepriekš minētais štata dokuments, kur rakstīts, ka klātienē ir pieļaujams pulcēties līdz 25% no dievnama ietilpības vai ne vairāk par 100 cilvēkiem.

Manā pārlicība ir, ka dievkalpojumus jānotur dievnamā. Šo domu atbalsta arī mūsu draudzes Padome. Tālāk varēsiet izlasīt draudzes priekšnieka rakstu, kur minētas vairākas idejas par dievkalpojumu organizēšanu, taču šeit uzskaitīšu vēl kādas lietas, kas attieksies uz mūsu kalpošanu. Esmu nolēmis, ka šobrīd nesastādīšu kalpotāju (pērminderu) sarakstu, tomēr lūdzu, pēc brīvprātības principa pierakstieties pie manis uz konkrētām svētdienām. Nelūgšu arī pērminderiem lasīt Bībeles pantus, lai būtu pēc iespējas mazāka saskarsme, īpaši altāra telpā. Kad atsāksim Dievgalda elementu izdalīšanu, visu sagatavošanu un izdalīšanu veikšu vienatnē, bez tiešas saskarsmes ar maizi un vīnu. Oblates (maizītes) dalīšu ar apzeltītu pinceti, ieliekot tās izstieptās rokās un vīnu tikai individuālos biķerišos. Roku uzlikšana pirms Dievgalda izsnieg-

šanas netiek paredzēta. Līdzīgi arī pēc dievkalpojumiem izvairīsimies no roku saskarsmes un apskāvieniem. Vēl paliek atklāts jautājums par dziedāšanu. Štata dokumentā ir ieteikts izvairīties no dziedāšanas un kopīgām liturģiskām atbildēm, tomēr, ja tas tiek darīts, ir iesacīts ievērot 10 pēdu distanci starp ģimeņu grupām un lietot sejas maskas. Katrā ziņā, apmeklējot un piedaloties dievkalpojumos, ņemsim vērā divus galvenos principus— lai mēs visi jūtamies drošībā un lai mums visiem ir pietiekoši ērti. Netiek ieteikts rīkot mielastus pēc dievkalpojumiem, taču, ja tas tiek darīts, jālieto vienreizīgie trauki un galda piederumi.

Ķūnija mēnesis mūsu baznīcai un tautai saistās ar vairākiem atzīmējamiem datumiem. 7. jūnijā svinēsim Trīsvienības svētkus. Šajos lielajos svētkos tiek izcelta Dieva Trīsvienība. Šim nolūkam lieliski kalpo Atanāsija Ticības apliecība, kas Rietumu baznīcā parādījās V gadsimtā, un ko mūsu baznīcā lieto ļoti reti, jeb vispār nelieto. Lūk, ko par Trīsvienību šī apliecība māca: „*Pareiza kopīga kristīgā ticība ir šī: Mēs godājam vienu vienīgo Dievu trīsvienībā un trīsvienību vienā vienīgā dievībā, nesajaucot personas un neizmainot dievišķā pamata būtību. Jo viena ir Tēva, otra - Dēla un trešā - Svētā Gara persona, bet Tēva, Dēla un Svētā Gara dievišķā Būtne ir viena vienīga: līdzvērtīga godā un mūžīgā majestātē. Tāds, kāds ir Tēvs, ir Dēls un arī Svētais Gars. Neradīts ir Tēvs, neradīts ir Dēls un neradīts ir Svētais Gars. Bezgalīgs ir Tēvs, bezgalīgs ir Dēls un bezgalīgs ir Svētais Gars. Mūžīgs ir Tēvs, mūžīgs ir Dēls un mūžīgs ir Svētais Gars. Tomēr nav trīs mūžīgu, bet tikai viens mūžīgs. Tāpat nav trīs neradītu un trīs bezgalīgu, bet tikai viens neradīts un viens bezgalīgs. Tā arī visvarens ir Tēvs, visvarens ir Dēls un visvarens ir Svētais Gars. Tomēr nav trīs visvarenu, bet tikai viens visvarens. Tā Tēvs ir Dievs, Dēls ir Dievs, Svētais Gars ir Dievs. Tomēr nav trīs Dievu, bet viens vienīgs Dievs. Tā Tēvs ir Kungs, Dēls ir Kungs un Svētais Gars ir Kungs. Tomēr nav trīs Kungu, bet viens vienīgs Kungs. Tāpat kā kristīgā patiesība pieprasa mums atzīt katru personu atsevišķi par Dievu un Kungu, tā arī kopīgā kristīgā ticība aizliedz mums runāt par trim Dieviem vai Kungiem. Tēvu nav neviens darinājis, nedz radījis, nedz dzemdējis. Vienīgi Dēls ir no Tēva, ne darināts, ne radīts, bet piedzimis. Svētais Gars ir no Tēva un no Dēla, ne darināts, ne radīts, ne piedzimis, bet no tiem izejošs. Tātad ir viens vienīgs Tēvs, nevis trīs Tēvu, viens vienīgs Dēls, ne trīs Dēlu, viens vienīgs Svētais Gars, ne*

trīs Svēto Garu. Un šajā trīsvienībā neviens nav ne pirmais, ne pēdējais, neviens nav par otru ne lielāks, ne mazāks. Visas trīs personas savā starpā ir tikpat mūžīgas un tikpat vienlīdzīgas. Katrā gadījumā, kā jau iepriekš sacīts, mums ir jākalpo trīsvienībai vienībā un vienībai trīsvienībā. Tam, kurš vēlas kļūt svētlaimīgs, ir jādomā par trīsvienību tieši tā.”

Ķākošais atceres datums ir 14. jūnijs— Komunistiskā genocīda upuru piemiņas diena, kad pieminam 1941. gada deportācijas upurus, kad no Latvijas izsūtīja vairāk nekā 15 400 iedzīvotājus. Tālāk seko vēl viena sēru diena, kad pieminam Latvijas okupāciju, kas notika 1940. gadā Padomju Savienībai brutāli izārdot mūsu valsti. Un tad vēl viena okupācija vācu nacistu karaspēkam ieņemot Latvijas teritoriju sākot no 1941. gada 22. jūnija. 24. jūnijā, kad latvju tauta svin Jāņu dienu, kristīgā baznīca piemin Jāni Kristītāju, kurš sagatavoja ceļu cilvēku sirdīs Jēzum Kristum. Visbeidzot 29. jūnijā ir apustuļu Sv. Pēterā un Sv. Pāvila diena. Abu šo apustuļu vārdi saistās ar mūsu draudzi. Dievkalpojumus svinam pāviliešu celtajā dievnamā un mūsu draudzes nosaukums ir Sv. Pēterā draudze.

Ķūlijā, kas iespējams liekas kluss mēnesis vasaras karstumā, arī ir vismaz divi pieminami notikumi. Pirmais ir ASV neatkarības diena 4. datumā. Amerika mums devusi mājas, kur dzīvot, darbu, ko darīt un jaunu mājas vietu tiem, kam bija jābēg no komunistiem. Lūgsim par ASV, lai demokrātija, cilvēktiesības un vēlme apturēt ļaunumu šeit vienmēr paliktu kā galvenais valsts dzinējspēks. Lūgsim arī par to, lai šeit vienmēr valdītu taisnība, rasu vienlīdzība, lai ļaunprātīgas sacelšanās, kas posta citu īpašumus un valsts struktūras vienības, nekad vairs nenotiktu, un lai visi vainīgie saņemtu atbilstošus sodus. 25. jūlijs ir viena no pirmajiem Kristus apustuļiem Sv. Jēkaba Zebedeja dēla, piemiņas diena. Mateja 4:21-22 lasām: „*No turienes tālāk iedams, viņš ieraudzīja citus divus brāļus – Jēkabu, Zebedeja dēlu, un viņa brāli Jāni – kopā ar savu tēvu Zebedeju laivā tīklus lāpām, un Jēzus viņus aicināja. Tūlīt, pametuši laivu un savu tēvu, tie sekoja viņam.*” Atsākot savus dievkalpojumus dievnamā, būsim kā Kristus mācekļi, atsaucoties Viņa aicinājumam sekot Viņam un sludināt Evaņģēliju visām tautām. Lai Dievs mūs visus svētī un pasargā! Āmen.

Mācītājs Ojārs Freimanis

NO DRAUDZES PRIEKŠNIEKA

SANĀKSIM KOPĀ – BEIDZOT!

DIVKALPOJUMI MŪSU BAZNĪCĀ ATSĀKAS AR

14. JŪNIJA TAUTAS SĒRU DIENAS DIEVKALPOJUMU PLKST. 10:00

Jā kā jaunās vadlīnijas Ilinojā atļauj dievnamos pulcēties līdz 25% no ēkas kapacitātes, nepārsniedzot 100 apmeklētājus, ar padomes piekrišanu mēs atsākam dievkalpojumus ar

daudzām pārmaiņām. Pie tādām tuvākā nākotnē būs laicam neizbēgami jāpierod.

- Dievnama durvis būs atvērtas, lai nav jāķeras pie rokturiem.
- Būs sagādāti cimdi, maskas un roku dezinficētājs.
- Ieturēsīm pieņemamos attālumus viens no otra, gan solos, gan arī iekšā un ārā ejot.
- Dziesmas būs izdrukātas uz lapiņām, ko varēs aiznest pēc dievkalpojuma.
- Dievgaldu mācītājs pasniegs: maizītes ar pinceti, vīnu individuālos biķerīšos.
- Katram iekšā nākot tiks nomērīta temperatūra ar bezskāriena termometri.
- Vismaz pirmo reizi, pēc dievkalpojuma nebūs kafijas galds.

Mēs esam iegādājuši **video kameru**, kurā dievkalpojumi tiks uzņemti arī turpmāk katru svētdienu, lai tiem, kas vēl nejutas droši izkustēties no mājas, nezūd iespē-

ja dzirdēt Dieva vārdu.

Kaut arī neesam varējuši tikties fiziski, draudzes dzīve nav apstājusies.

• Valdes un padomes sēdes nevar notikt, bet svarīgos jautājumos varam balsot pa e-pastu.

- Draudze ir atbalstījusi LELBA jaunatnes nozares projektu “Dosim dabai” un Gar ezera ķieģeļu projektu ar \$1,000 ziedojumiem.
- Auto novietošanas laukums nesen tika darvots, lai tas nesāk dropt.
- Mācītājs rūpīgi piestrādā, lai katru svētdienu mums būtu pieejams Dieva vārds, gan tīmeklī, gan pa pastu tiem, kam tīmeklis nav pieejams. (Esmu skatījis vairākus virtuālos dievkalpojumus no citām pilsētām un citām valstīm, bet Sv. Pēterā draudzes, manuprāt, ir tie iespaidīgākie.) Paldies māc. Ojār!

Beidzot, paldies tiem, kas turpina sūtīt savu solīto atbalstu draudzei, kā arī tiem, kas ir ziedojuši draudzes ziņām un draudzes vajadzībām. Mums ir izdevumi, kas vīrusa dēļ neapstājas, tādēļ lūdzu neaizmirstiet to turpināt.

Uldis Pūliņš

VASARSVĒTKU PĀRDOMAS

Archibīskape Lauma Zušēvica:

Un atskan pirmais sprediķis Svētā Gara dibinātā kristīgā baznīcā – un tas ir varens! Pēteris sāk ar Dieva vārdu! Tas drošs pamats. Pēteris liecina, ka notiek tas, ko Dievs sen solīja pravietim Joēlam: Es izliešu savu Garu pār visu miesu, un jūsu dēli un jūsu meitas pravietos un jūsu jaunekļi skatīs redzējumus, un jūsu sirmgalvji sapņos sapņus. Un arī pār mani kalpiem un manām kalponēm es izliešu savu Garu tajās dienās! Tā diena klāt – un Svētā Gara svētīti un iedvesmoti top visi! Bez vecuma, dzimuma vai ekonomiskā statusa cenzūras. Par katru Dieva Dēls Jēzus dzimis, dzivojis, cietis, miris un augšāmcēlies. Pēteris sludināja savā valodā, kas katram unikāla, jo to nosaka dzīves pieredze, ticības izaugsme, pārbaudījumi, bet pāri tam - kā katrs spējis atvērties Svētajam Garam un atļaut Tam to pārvērst, visu sevī izmainīt. Kā citādi mēs izskaidrotu Pētera galīgo pārvērtību un drosmi. Kristus bija solījis, ka, sludinot evaņģēlija patiesību, pat pretinieku vidū, pašam vārdus nebūs jāmeklē, kā Jēzus teica: "... Svētais Gars mācīs tai brīdī, ko jums būs runāt." (Lūkas ev. 12:12) Pirmos Vasarsvētkos Pēteris tik spēcīgi runāja, ka tapa kristīti ap trīs tūkstoši dvēseļu! Ar Vasarsvētkiem Pēteris bija gatavs pat mirt, lai Baznīca dzīvotu un turpinātu sludināt evaņģēliju! Un tā ir noticis, un vēl šodien Dievs rada, Kristus aicina un Svētais Gars darbojas cilvēkos, kam katram savs stāsts, ko vēstīt savā valodā, kā piederība dzīvai Kristus miesai, tas ir Baznīcai devis ne tikai ticību, cerību, mieru un sadraudzību Kristus mīlestībā, bet dzīves jēgu. Iespēju sev atrast vietu starp citiem, draudzē, kur izjust līdzsvaru nedrošā laikā, citu perspektīvu izmisumā, otra līdzjūtību, kur piedzīvot atjaunotu cerību, kad notikumi paša dzīves stāstā izceļ bailas par nākotni! Arī Pēteris nestāvēja viens, bet pirmajos Vasarsvētkos nostājās kopā ar vienpadsmit citiem!

Galatavojoties šai dienai, lūdzam trīs mūsu garīdzniekiem dalīties ar to Bībeles pantu, ko viņi saņēma iesvētības dievkalpojumā, kas bieži mūsu draudzēs notiek Vasarsvētkos. Prasījām, kā šis Bībeles pants ietekmējis tālāko dzīves ceļu, vai nē.

Māc. Rudīte Losāne:

Ja man jāatceras sava Iesvētības diena, tad teikšu godīgi, ka man atmiņā spilgtāk ir palikusi mana Kristību diena. Un tāpēc man, šodienas distancē skatoties uz šo laiku, šķiet, īpaši nozīmīgs tas Bībeles pants, tā Rakstu vieta Bībelē, kas man ir atstāta manā Kristību apliecībā. Un tur ir rakstīts Dieva vārds no Mateja evaņģēlija 28. nodaļas: "Ejat un darāt par mācekļiem visus ļaudis, tos kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, āmen".

Ja es tādā laika distancē ieskatos, kas ir noticis pēdējos 20 gadus manā dzīvē, tad droši varu teikt, kā šī Rakstu vieta ir dziļi saaugusies ar to, kas ir noticis. Es esmu kalpojusi kā evaņģēliste, kā kapelāne un pēdējā laikā es kalpoju mūsu baznīcā kā mācītāja.

Bet man Jums šajā svētku reizē ir arī kāda dāvana, kāds apsvēkums. Kādi citi panti - šoreiz ne no Bībeles, bet no mana dzejoļa, kuru es sarakstīju pēc tam, kad es jau biju kristījies, iesvētījusies un jutu, ka manā dzīvē kaut kas īpašs darbojas. Godīgi sakot, ja man paliek vieglāk iet cauri dzīves grūtībām, un mēs zinām, ka tas ir Svētais Gars. Tā ir Svētā Gara

darbība, Svētā Gara vadība. Un tad es uzrakstīju dzejoli par tām izjūtām, kā es jutos Svētā Gara vadīta. Un šis dzejolis saucas "Dieva Gara pieskāriens":

Kad Gars Tavs aizskar manu vāro miesu
un Tava piedošana dziļi sirdi līst,
Kā pumpurs mazs mans gars Tev pretī riešas
jo spēji visas brūces, visas vainas dzīst.
Tavs Gara spēks tik maigs un reizē varens,
ver dvēseli kā ziedu saules stars,
pār lūpām pārskrien vārdi - varu, atkal varu
no jauna plaukt, jo atplaucis mans gars,
es veros augšup debesis, nē traki tajās tiecos
jo tās ir tapušas, kas jauns un kaut kas cits.
Te pēkšņi ieraugu, ka apkārt vienos ziedos
ir pļava, sils un pašas debesis.
Es nesaprotu vairs, kur mājas manas
vai šeit uz zemes tās vai augšā tur,
visapkārt man kā avis ziedi ganās un
visus tos pats Dievs ar elpu tur,
nav sapnis tas, es nemeloju, ticiet – šķiet, plaukstot
vērusies man trešā acs.
Un visā tajā, kas vien zemišķs licies, daudz
dziļāk - tālāk ietiecas mans skats.
Ak Dievs, cik viss ir skaists un bezgalīgi priecīgs,
pat sliktais pārvērties un tapis labs, un viss - it viss,
kas acīm licies niecīgs, ir tevī dižens tapis
un vēl dižāks taps.

Diakons Imants Miezis:

Manā Iesvētību apliecībā ir vēlējums: "Jēzus sacīja, Es esmu Dzīvības maize", Jņ.6:35. Lasot to pašu Jāņa evaņģēliju tālāk, es izlasu vēl kādas lietas, ko Jēzus ir teicis: "Es esmu pasaules gaismas, Es esmu durvis, Kristus saka, Es esmu Labais gans," Viņš saka. Lasot Bībeli, man atklājās Kristus raksturs, man atklājās tas, kā Kristus komunicēja ar saviem laikabiedriem, ar saviem tuvākajiem, ar saviem mācekļiem. Un iepazīstu es arī caur Kristu arī Dieva raksturu, Dieva labvēlību, Dieva mīlestību. Un katra kristieša uzdevums jau ir kļūt līdzīgākiem Kristum Viņa raksturā.

Kristus teica: "Es esmu durvis". Vai mēs esam durvis, vai mēs esam atvērtas durvis, vai mēs varam parādīt saviem laikabiedriem jēgpilnu piepildītu dzīvi? Rādīt gaismu pasaulē, brīdināt par sēkļiem, brīdināt par klintīm jūrā un dzīves jūrā, un dzīves okeānos. Būt par labo ganu, vest savus tuvākos, savus draugus, jebkuru, kurš tajā brīdī tev ir vistuvāk pie auglīgām atziņām un sapratnes par mūžības vērtību. Visbeidzot - Dzīvības maize. Pabarot izsalkušos, aizvest to slimajiem, būt kopā ar tiem, kas ir bēdās, nesaprašanā gan tiešā, gan pārnestā nozīmē. Kristus saka: "Es esmu Dzīvības maize". Maize ir vērtīga katru dienu. Maize ikdienas lietošanai, maize, lai augtu, maize, lai kļūtu līdzīgāki Kristus raksturam, maize, lai parādītu Dieva raksturu savā dzīvē šodien un tik ilgi, cik Dievs ļaus dzīvot. Kristus saka: "Es esmu Dzīvības maize".

Archibīskaps emeritus Elmārs Ernests Rozītis

Mīļās māsas un brāļi, draugi! Ar Vasarsvētkiem un iesvētībām man saistās lielas vilšanās. Kā bērnam no stāsta par Sv.

Gara izliešanu, uguns mēlēm un brīnišķīgām saprašanas spējām, man bija radies iespaids, ka iesvētīšanu piedzīvošu kā kaut ko brīnišķīgu - ārkārtīgu, līdz tam neiedomātu. Bet nekas no tā nenotika. Saņēmu gan - ziedus, dāvanas, saņēmu daudz mīļas uzmanības, bet nenotika nekas ārkārtīgs, nekas aizraujošs. Varbūt arī tādēļ nav palicis prātā man mans iesvētības pants. Un varbūt tādēļ gadus vēlāk, turpat Eslingenas dienvidu baznīcā izvēlējos tad kā savu ordinācijas pantu apustuļa Pāvila vārdus: "Tev pietiek ar manu žēlastību". Šis pants nu gan mani ir pavadījis manā dzīvē un manā kalpošanā. Jo starplaikā biju sapratis - Dieva klātie neizpaužas ar visādu "šurum-burum", ar ārkārtējo vai pārdabisko. Dieva žēlastība ir pati dzīvība, katra diena, katra laba iespēja. Tas nebūt nenozīmē samierināšanos ar kaut ko mazāk nekā pie bērna iztēles. Bet tā ir apziņa, ka man jau ir dots tik daudz, ka vairāk nemaz nav iespējams. Ka ar Dieva žēlastību esmu jau tas visbagātākais cilvēks. Un dzīves aicinājums tad ir saredzēt šo Dieva žēlastību atspoguļojamies visapkārt man. Piemēram, cilvēku labestībā, pasaules skaistumā. Un ar to tad saistās aicinājums šo žēlastību nekavēt, bet tālāk sniegt - tik dabīgi kā elpot. Visu, ko neredzu un nesaprotu, to mierīgi tad atstāju Dieva ziņā, jo man pietiek ne ar mazumiņu, bet tādēļ, jo Viņa klātienē man ir viss.

Archibīskape Lauma Zušēvica:

Un šodien, kad visur notiek neklātienes dievkalpojumi, ar Viņa klātieni pietiks, netrūks spēka lūgt un pašauties visos apstākļos un mīlestībā kalpot Viņam un cits citam. Kristus Baznīca ir dzīva - un pēc vairāk kā divi tūkstošiem gadiem vēl dara Dieva darbu! Un vai arī tas nav varens, varbūt visspēcīgākais Dieva, Kristus un Svētā Gara eksistences pierādījums! Tagad, kad pasaule vienota cīņā pret neredzamiem ienaidniekiem, pret Covid-19 un visām vīrusa ekonomiskām sekām, Svētais Gars dos vārdus arī mums, redzamai Latvijas evaņģēliski luteriskai Baznīcai ārpus Latvijas un Latvijā. Dos vārdus savā valodā liecināt kā caur daudziem un dažādiem grūtiem pārbaudījumiem, krīzēm, kaņiem, zaudējumiem, sērgām, baiļu pilniem laikiem, un par spīti visādu pretinieku un bezdievīgo mācību centieniem to iznīcināt - Dieva žēlastības spēkā - Baznīca dzīvo! Un jums būs dzīvot ar! To Kristus solīja!

Mīlās māšas un mīlie brāļi Kristū, no sirds - ar pateicību par jums, un ar pateicību Dievam par mūsu Baznīcu - novēlu skaistus, Svētā Gara iedvesmotus un svētītus Vasarsvētkus! Lai Dievs svētī! Āmen.

Vasara un Vasarsvētki...

Redzam attēlotu Vilhelma Purviša gleznu "Pavasari". Dārzs nupat sāk ziedēt, kas dāvā cerību - viss zied. 31. maijā atzīmējam Vasarsvētkus, diena, kad Dievs, kā Bībelē sacīts, izlej savu Garu pār visu radību. Dievs dāvā mums savu dzīvdarošo spēku, lai mūs stiprinātu, lai spētu turpināt staigāt un strādāt Dieva druvā. sava darba turpināšanai.

Mums nepieciešams Dieva Gara spēks - vispārīgi, bet īpaši šo gadu, kad domas ap vīrusu. Martā, domājām, (jeb es domāju), ka, nu pāris nedēļas pabūsīm mājās, un tad dzīve atgriezīsies ierastajās sliedēs. Tagad skaidrs, ka situācija ir daudz sarežģītāka. Ko un kā darīt? Ko un kā nedarīt?

Paceļot savas acis uz ziedošo dabu, redzam dzīvības spēku, ātri uzdīguši asni un jau zied! Putni dzied un saule jauki silda. Augot gaidās, nometnē labprāt dziedājām:

*Vasarā, kad daba zaļo, zied un zeļ Gaidas meža malā nometni sev ceļ.
Līdzī ceļa somai gudrs padoms ar' Kādreiz ceļot telti noderēt tas var!*

Viss zied un zeļ - dziesmā skan: Līdzī ceļa somai gudrs padoms ... noderēt tas var. Un tas padoms? Padomi mums nevienmēr patīk, izņemot, ja tas ir mūsu... Nez vai kāds no mums šovasar celšim telti, padoms tomēr, noderīgs. Noderīgs laikā, kad gudrojam ko un kā darīt, lai palīdzētu draudzei augt kristīgā ticībā, cerībā un mīlestībā. Labus padomus sniedz Pauls Gerhardt savā dziesmā, kuŗu atdzejojis nelaiķis archibīskaps Kārlis Kundziņš, seko divi panti:

*Skaties, kā laukā saulīte jaukā
Mīlīgi smaids, zelt starus raida:
Gavilē sirds man un priecīgs kļūst prāts!
Vakar vēl nīkām un rūpestos sliķām,
Šodien jau smejam un priecīgām sejām,
Augšup pret debesīm veļas mums acs.*

*Gadās gan vētras vēl neredzētas,
Bet, kad tās galā, debesu malā
Atkal spīd saulītes mīlīgais stars.
Kā gan mums klāsies, kad negaiss reiz stāsies,
Vaidi kad pāries un saulainās ārēs,
Aizsaules dārzos kad atspīrs mums gars!*

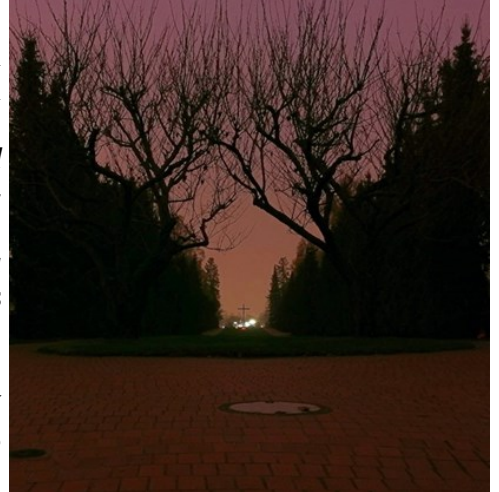
Vēlu katram šajā vasarā apstāties, un paskatīties laukā un baudīt skaisto nevien dabu, bet radību un atcerēties, ka Dievs mums visu krāšņumā tērpis un mums to devis - piederēt Viņam ir laime un prieks. Tas ir tas gudrais padoms, kas vienmēr noderēt var! Lai Tev un Tavai draudzei skaista vasara!

Sarma Eglīte, prāveste
Vidienes apgabala garīgā vadītāja

Lai aust jauns rīts!

Dieva un Kristus miera svētītus Svētā Gara svētkus!

Šorīt, kad ziņas vēsta, kā pēdējās naktīs mierīgi protesti pārvērtušies nemieros, degušas ēkas, augušas bailes, lūdzu no sirds, lai Svētais Gars dod vārdus, ar kuriem cits citu varam stiprināt, un Gara vadību ne tikai mūsu Baznīcai, bet itin visiem, kas tagad tik ļoti strādā, lai piepildītos Dāvida senās lūgšanas vārdi: *“Rādi mums, Kungs, savu žēlastību un savu pestīšanu dod mums! Lai ieklausos, ko saka Dievs, - Kungs saka mieru savai tautai un saviem uzticīgajiem! Tik lai neprātībā tie neatkrīt! Gan viņa glābiņš tuvu tiem, kas Viņu bijā, - godība mūsu zemē, žēlastība tiksies ar patiesību, taisnība skūpstīs mieru, patiesība no zemes dīgs, un taisnība lūkosies no debesīm.”* (Ps 85:8-11)

Mums vēl liels darba priekšā, jo ASV aizspriedumainība pret cilvēkiem nav ierobežota. Ieklausīsimies sevī, vai arī mūsos neslēpjas tās grēks! Lūgšim, lai Dievs palīdz katrā saskatīt Viņa bērnu, paša Kristus attēlu! Nezināms autors stāsta, kā reiz kāds rabīns prasījis studentiem:

“Kad nakts pārtop dienā?”

“Kad dzīvnieku tālumā redzot, varam pateikt, vai tas ir aita vai suns?”

“Nē,” atbildēja rabīns.

“Kad koku tālumā redzot, vari pateikt, vai tas ir vīģes vai firziķu koks?”

“Nē,” atbildējis rabīns.

“Kad tad?” lūdza studenti.

Gudrais rabīns atbildējis: “Tad, kad ieskatoties cilvēka sejā, tu redzi, ka tas ir tavs brālis vai māsa. Jo, ja tu to nespēj, tad vienalga, cik ir pulkstenis, vēl ir nakts.”

Lai aust jauns rīts un spēja katrā saredzēt māsu vai brāli!

Kristus mīlestībā,
+ Lauma
Foto: Tālis Rēdmanis

Mūsu Baznīca aktīvi atbalsta tos, kas Kapseļu ielā valsts sociālās aprūpes centra (VSAC) filiālē “Rīga” apbrīnojamā, patiesā mīlestībā gādā par bērniņiem ar neiroloģiskiem traucējumiem un kustību ierobežojumiem. Tautā dēvētā “Kapseļu nama” sociāla darbiniece Ēstere Zemīte ir apbrīnojama māksliniece, kuŗas darbi atver acis un neļauj aizmirst bērnus un jauniešus, kas pārāk bieži sabiedrībai kļūst 'neredzami', jo tie dzīvo atdalīti.

Iedomājaties vien, kā būtu, ja Covid-19 laika kustību ierobežojumi ilgtu visu mūžu. Paldies Dievam, ka ir citas iespējas, kā mēs viena otru varam satikt un redzēt! Un šoreiz tas ir caur mākslas darbiem!

Kristus mūs aicina katrā saredzēt Viņu un kā Viņa dzīvā miesa, Baznīca, atspoguļot Viņu savā darbībā. Prāv. Kārlis Žols ik nedēļu ir vadījis svētbrīdi darbiniekiem Kapseļos, un to turpinās darīt, kad tas būs atļauts.

Mums arī no tālienes iespējams piedalīties Ēsteres Zemītes mākslas izstādes "Pazudušie bērni" atklāšanā. Iesaistīsimies! Mājas lapā <https://dzivibascels.webnode.com/> par daudziem no viņiem arī lasāmi apraksti. Šie bērni turpina cerēt, ka viņus ieraudzīs!

Lūgšim par šiem Dieva bērniņiem un visiem, kas Kapseļu ielā pārvērš mītņu telpu par svētu vietu.

+ Lauma Zušēvica un māc. Dr. Dace Skudiņa

Ravējot

Šajā Covid-19 laikā liels ģimeņu skaits pirmoreiz iekopj dārzus un vairāk dodas dabā staigāt. Dvēselē norimst nemiers dabā strādājot. Domas kļūst cerīgākas, un nāk atskārsmes, ka visās grūtībās Dievs turpina gādāt, un mums arvien ir daudz par ko pateikties. Arī es došos ravēt, lai zemi sagatavotu stādiem. Pateicos, ka mammaņa iemācīja man pazīt vismaz 'parastās' nezāles un saprast, ka arī tā Dievs iesaista savā darbā. Dārzā labi ravēt, bet ne tik labi nezāles meklēt cilvēku vidū.

Jēzus līdzībā Mateja ev. 13:24-30, Dieva valstība tiek salīdzināta ar cilvēku, kura tīrumā ienaidnieks slepeni iesējis nezāles starp kviešiem. Kalpi ir gatavi pat vainot saimnieku: "Vai tad tu tīrumu neapsēji ar labu sēklu? No kurienes gan tur nezāles?" Saimnieks atbild: "Tas ir ienaidnieka darbs." Skaidrs - kalpiem gatavs atrisinājums: "Vai tu gribi, lai ejam tās izravēt?" "Nē, ka, nezāles ravēdami, jūs neizraujat līdz ar kviešus. Ļaujiet abiem augt kopā līdz pļaujai." Kalpi taču atšķirtu nezāles no kviešiem, vai ne? Izlemt, kurš cilvēks derīgs

Dieva valstībai, kurš nē - tas vienīgi Dieva darbs. Vai tā mēs žēlastībā netiekam pasargāti no neatgriezeniskām kļūdām, bet tiekam aicināti rast iespējas, kā blakus otram 'augot', sadzīvosim šodien, rīt un pēc krīzes, lai arī dēļ mūsu darba vairotos Dieva svētība.

Arī tagad, kad daudzi kļūst nepacietīgāki, jo sajukumā aug bailes par nākotni, un ir jau tik cilvēcīgi pamazām meklēt, ko vainot! Atskan pašpārliecinātas balsis, kas pārmet tam vai tai, kas kā 'nezāles' izpostījuši viņu ar lielām pūlēm un darbu iekoptos 'dzīves dārzus'. Tie sējuši tikai vislabākās sēklas pārliecībā, ka tās ilgi nesīs augļus. Izmisumā atskan vārdi: "Mēs neesam šo pelnījuši!" Izjūtot bezspēku, ka nevaram kontrolēt to, kas notiek, kaut mēs nemeklētu, ko vainot, bet katrs turpinātu lūgt pēc miera un gudrības izlemt, kā reaģēt un ko darīt tālāk, lai veidotos arvien tuvākas attiecības ar Dievu un ar citiem, kam blakus jādzīvo.

Aizvakar lija un nevarēju iet ravēt, tomēr izbrīnā vēroju, kā ārā atspirgt daba krāsu eksplozijā. Istabā ziņas vēstīja par jaunā vīrusa augošām sekām. Lūdzu par savu un citu ģimenēm, par varoņiem un varonēm! Īpaši šodien, Starptautiskajā Māsu dienā, lai lielākais paldies medmāsīnām, kas kā dziedinātājas turpina dāvināt cerību. Daudzi ir atveseļojušies un, pavisam negaidīti, līdz ar viņiem atspirgusi arī daba - kā gaiss, tā arī ūdeņi kļuvuši tīrāki! Lai šī cerības zīme dāvina gaismu tumšākiem brīžiem! Lai Dievs turpina dziedināt dabu un mūs caur tās dāvanām! Viņš lai svētī mūs ticībā, cerībā un mīlestībā!

+ Lauma

Foto: Baiba Rēdmane

Veselībā un slimībā

Domas izraisīja avīzes komiksā attēlotā aina, kurā notiek saruna starp diviem sen laulātiem draugiem. Vīrs prāto: "Zini, ja viens no mums saslimtu ar corona vīrusu, tas visticamāk otram pieliptu". Sieva mierīgi apstiprina: "Es zinu". Klusējot, sieva uzliek roku vīram, abi skatās pārtikas sarakstā. Nāk prātā laulības dotie solījumi. Pa gadiem teksts šad tad mainījies, tomēr parasti atskan solījumi mīlēt, cienīt, kopā palikt ar otru priekos un bēdās, bagātībā un nabadzībā, veselībā vai slimībā, līdz Dievs nāvē šķirs. Covid-19 laikā mūža draugiem dotie laulību solījumi daudziem tiek pārbaudīti varbūt vēl nepiedzīvotos veidos.

Katra laulība ir unikāla - tikai viena, kaut simboliski, tomēr spēcīgi vieno miljonus. Apustulis Pāvils savā vēstulē Efeziešiem 5. nodaļā dalījās vārdos, kas raksturoja kristīgās laulības dzīves būtību un ieguva vēl plašāku nozīmi, kad viņš līdzībās vīra tēlā saredzēja Kristu un sievas tēlā - Baznīcu. Tie abi savstarpējā mīlestībā brīvprātīgi vienoti un gatavi otra labā uzpurēties - veselībā un slimībā. Mēs visi kopā esam Viņa miesa, Viņa Baznīca, kas esam apliecinājuši savu ticību Kristum.

Šajā Covid-19 laikā mūsu Baznīca ir bijusi uzticīga Viņam un pavisam vēl nepiedzīvotos apstākļos turpinājusi pildīt savu solījumu sludināt Kristus evaņģēliju. Tie esat jūs, kas turpinājuši strādāt un kopā lūgt, lai tas, kurš viens palicis un augošās bailēs par to, kā nesaslimt vai samaksāt rēķinus, izjustu Dieva mieru. Lai tas, kurš sēro par mūžībā aizsaulē dzīves draugu un nespēju pat atvadīties, tiktu stiprināts kristīgās cerības dziedinošā spēkā. Lai tas, kuram kļuvuši grūtāk ciešās telpās ilgstoši būt mūža drauga 'labākajai pusei', atcerētos, cik atbrīvojoši atvainoties un saņemt otra piedošanu, kā Kristus žēlastību. Lai tas, kurš jūtas tik vainīgs, jo bērniem nav spējis būt labs vai pacietīgs skolotājs, saprastu - ja bērniņš juties mīlēts, viņš būs audzis visvērtīgākajā gudrībā. Paldies visiem, kas esat Kristus Baznīca.

Lasīju par kādas laulību terapeites ieteikumu katru dienu laulātam draugam komplimentā izteikt pateicību. Ja grūti iedomāties par ko, tad terapeite ieteikusi sākt ar pateicību par to, ko bieži uztveram kā pašsaprotamu. Ieteikumam sekojot, daudzas laulības piedzīvojušas svētību! Kā būtu, ja mēs simboliski apdāvinātu Kristu daloties ar mūsu draudzēm? Gan caur labiem vārdiem, lūgšanām, gan ar saviem ziedojušiem izteicot savu pateicību.

Ir novērots, kā pulcējoties dievkalpojamos virtuālajā pasaulē, vieglāk piemirst draudzes locekļiem ziedot draudzes darbam. Turpināsim pēc iespējam atbalstīt savas draudzes. Saprotam, ka šajā laikā kādam varētu būt grūtāk ziedot, tādēļ, lai otra devīgums nes to, kā mīļu brāli vai māsu. Jūsu ziedojumi, vai tie būtu finansiāli, vai cita veida dāvanas, arvien svētīs mūsu draudzes darbu ar iespējam veselībā un slimībā, priekos un bēdās visiem kopā turpināt uzticīgi pildīt dotos solījumus Jēzum Kristum, mūsu visu mūža Draugam!

Jūsu,

+ Lauma

Foto: Baiba Rēdmane

DIEVKALPOJUMU PLĀNS

JŪNIJS

7. jūnijs Virtuāls Trīsvienības svētku dievkalpojums YouTube kanālā.
14. jūnijs 10:00—Komunistiskā genocīda upuru atceres dievkalpojums **baznīcā**.
21. jūnijs 10:00—Jāņa Kristītāja dienas dievkalpojums **ar dievgaldu**.
28. jūnijs 10:00—Sv. Pēterā un Sv. Pāvila dienas dievkalpojums.

JŪLIJS

5. jūlijs 10:00—ASV Neatkarības dienas dievkalpojums.
12. jūlijs 10:00—Dievkalpojums **ar dievgaldu**.
19. jūlijs 10:00—Dievkalpojums.
26. jūlijs 10:00—Sv. Jēkaba dienas dievkalpojums.

AICINĀJUMS!

Lūdzu, piesakieties pie manis, kuri jūtas droši, ka varētu veikt pārmindeņu pienākumus, ieskaitot Bībeles lasījumus. ojars.freimanis@gmail.com 773-818-6965

Jūsu mācītājs Ojārs Freimanis

Jēzus saka: “Tie vairs nav divi, bet viena miesa. Tādēļ, ko Dievs savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt.”

Mateja 19:6

Sv. Pēterā draudze sirsnīgi sveic Jon Bernard un Daigu Kiršteinu savienojot savas dzīves laulības saistēm 2020. gada 24. maijā.

DZIMŠANAS DIENAS UN JUBILEJAS

JŪNIJS

Jānis Priede, Māra Blumberga, Edgars Meņģelis, Ella D. Baipšys, Ilze Ievāne, Rūta Treknais, Linda Zuševica, Hugo Hūns, Agris Šlesers, Jānis Lebedevs, Astrīda Robežniece

JŪLIJS

Roberts Blumbergs, Arturs Gaiķis, Modris Galenieks, Andrejs Rāve, Georgs Pavlovičs, Skaidrīte Legzdīņa, Dzidra Brende, Ariana Vilciņa, Aija Mrugacz, Denvers Dimants, Emīls J. Magone, Juris Meisters, Lija Gaiķe

Svētā Pēterā draudze mīļi sveic un novēl Dieva svētību visiem jubilāriem un gaviļniekiem!

Tas Kungs, jūsu Dievs, lai pieliek tam, cik jūs esat, vēl tūkstoš reižu klāt un lai svētī jūs, kā solījis! 5. Moz 1:11

ATMIŅU ALBUMS

Attēls no Lūcijas Sprennes archīva. Brašie talcinieki sagatavo vietu, kur būvēt mūsu baznīcu.

Mēģinies saskatīt, vai kādas sejas pazīstat.

Uzsākot kalpošanu 2013. gada 25. augusta dievkalpojumā ar kristībām.

Laimīgais pāris un priecīgais mācītājs. Attēlā: Daiga un Jon Bernard, māc. Ojārs Freimanis. 5/24/2020

Foto: Elizabete Freimane

DRAUDZES LOCEKĻI PAPILDUS ZIEDOJUŠI

no 2020. gada 23. marta līdz 2020. gada 24. maijam

Draudzes vajadzībām:

Oļģerts Čakars un Sigrīda Renigere—\$ 580.00

Draudzes ziņām:

Inese un Jerry Stokes—\$ 100.00

(2 Kor 9:7) Katrs lai dod tā, kā iesaka sirds, nevis ar sarūgtinājumu vai piespiedu kārtā:
priecīgu devēju Dievs mīl.

Pārskatu sagatavoja: Ināra Ievāne

MĪLESTĪBĀ PIEMINAM

Gunārs Blumbergs, dzimis 1937. gada 21. maijā, Mazsalacā, Latvijā ir aizgājis mūžībā 2020. gada 5. aprīlī Glenview, IL.

Bēru dievkalpojums notiks Sv. Pēterā baznīcā, kad tas būs iespējams.

Sv. Pēterā draudze izsaka sirsnīgu līdzjūtību Gunāra ģimenei un draugiem.

*Jēzus sacīja: "ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība.
Neviens nenāk pie Tēva kā vien caur mani."
Jņ 14:6*

MĪLESTĪBĀ PIEMINAM

Diāna Brūns, dzimusi Paukšēns, 1933. gada 29. aprīlī, Augstrozē, Latvijā ir aizgājusi mūžībā 2020. gada 28. martā Orland Park, IL.

Bēru dievkalpojums notiks baznīcā, kad tas būs iespējams.

Sv. Pēterā draudze izsaka sirsnīgu līdzjūtību Diānas ģimenei un draugiem.

*Jēzus sacīja: "Mana Tēva griba ir, lai ikvienam, kas skata Dēlu un tic viņam,
būtu mūžīgā dzīvība, un es to augšāmcelšu pastarā dienā."
Jņ 6:40*

MĪLESTĪBĀ PIEMINAM

Rasa Bābeļniece, dzimusi Zikmane, 1935. gada 26. janvārī, Latvijā ir aizgājusi mūžībā 2020. gada 2. martā Long Grove, IL.

Sv. Pēterā draudze izsaka sirsnīgu līdzjūtību Rasas ģimenei un draugiem.

*Jēzus sacīja: „ES ESMU augšāmcelšanās un dzīvība.
Kas tic uz mani, tas dzīvos, kaut arī viņš mirtu!”
Jņ 11:25*

Mācītāja runas stundas –
Katrā laikā, iepriekš sazinoties ar mācītāju. Mācītājs labprāt jūs sastaps savās mājās,
ciemos vai citur, kur nepieciešams.

Adrese: 706 Cross Creek Drive W, Unit C, Roselle, IL 60172-3663
mob. tālr.: 773-818-6965; e-pasts: ojars.freimanis@gmail.com

Ja jums nepieciešams satikt mācītāju slimību gadījumos un citās dzīves situācijās,
zvaniet mācītājam,
viņš jūs apciemots un palīdzēs iespēju robežās!

Lūdzam draudzes locekļus, kas vēlas likt ziedus uz altāra ģimenes vai citāda veida atceres gadījumos, sazināties ar
Viju Reinfeldi: 847-394-0156; vreinfelds@hotmail.com; vai ierakstīt savu vārdu
PUĶU KALENDĀRĀ baznīcas lejas telpā.

Draudzes telpas var aizrunāt, sazinoties ar Uldi Pūliņu:
Mobilais: 630-759-8314; e-pasts: uvpulins5@gmail.com

KAPU VIETAS MT. OLIVE KAPSĒTĀ

Varu sniegt informāciju par kapu vietām, kuras iespējams iegādāties draudzes nodalījumā Section "R".
Cena draudzes locekļiem - \$1,000.00 un pārējiem - \$1,200.00

Lai novērstu pārpratumus apbedīšanas gadījumā, lūdzu sazināties ar mani pirms kapa atvēršanas.
Es pārbaudīšu kapa vietas numuru un paziņošu kapsētai, vai ir samaksāts par šo kapa vietu un kurš ir īpašnieks.

Neesmu atbildīgs par kapu un draudzes pieminekļa apkopšanu.
Modris V. Galenieks, tel: 847-823-3713 e-pasts: galenieks@att.net

ATGĀDINĀJUMS

Lūdzam laicīgi paziņot par adreses maiņu
Biedrzinei /maksājuma konta pārzinei Inārai Ievānei
1347 East Lyn Ct.
Homewood, IL 60430-3833
e-pasts: inaraievans@att.net

DRAUDZES ZIŅAS

St. Peter's Latv. Ev.- Luth. Church
450 Forest Preserve Drive
Wood Dale, IL 60191-1983

Draudzes mācītājs:	Ojārs Freimanis	773-818-6965;	ojars.freimanis@gmail.com
Draudzes priekšnieks:	Uldis Pūliņš	630-759-8314;	uvsulins5@gmail.com
Draudzes priekšnieka palīdzē:	Inese Stokes	708-532-3471;	inese42@outlook.com
Dāmu komitejas priekšniece:	Ināra Blumberga	847-832-0933;	gblumb@aol.com

Tālrunis baznīcā:	630-595-0143;	WiFi: St Peters	peterisi
--------------------------	----------------------	------------------------	-----------------

Kasieres:

Rūta Veitmane:	847-398-2631
Lūcija Sprenne:	630-231-3229

Sv. Pēterā draudzes Facebook: <https://www.facebook.com/Cikagas-LELBA-Sv-Petera-Draudze>

Draudzes Ziņu redaktors: māc. Ojārs Freimanis. Autori ir atbildīgi par rakstu saturu un pareizrakstību. Rakstus un informāciju nākošajām Draudzes Ziņām, lūdzu iesūtīt mācītājam līdz 2020. gada 13. jūlijam. ojars.freimanis@gmail.com